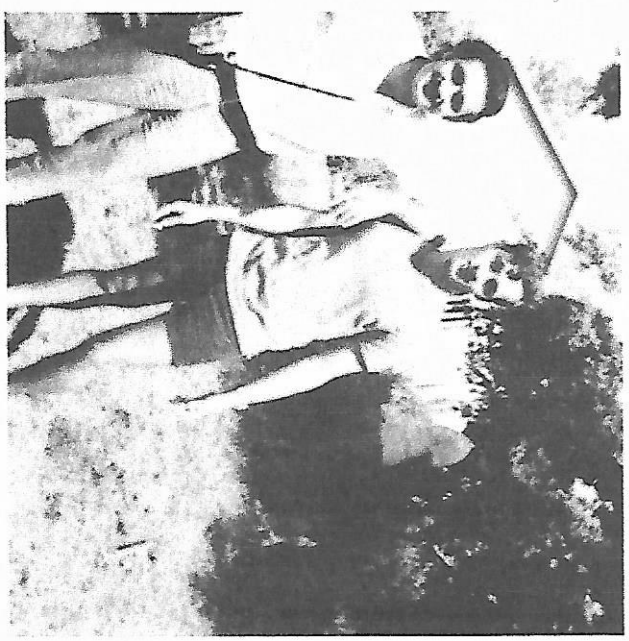

מה שאני יכול לומר לך ולשאר המוסדניקים זה שחדבר הטוב ביותר הוא הבית, והכרונות ניימי- הזוהר במוסד, כך שתפקידיכם הנוכחי הוא הנאה מכל רגע במוסד ולא בכי. אסיים מכתם זה בתקווה להפגש בקרוב (17).
די"ש לאליעזר, אודי, אמציה ואלישבע.
אחיד המתגעגע

גברי'ק

16.4.73

הורים ואח יקרים רוב שלומות ו... השבע, כפי הנראה, גמרנו את החלקים הקשים והמסכמים של טירונות שריון. מעכשיו ועד הסוף נעסוק באימונים קלים יותר. בקיצור: חוסר רצינות גמור. בקרוב נעבור מפה, ואני רק מקווה להגיע מחר מאד הביתה.

מה נשמע אצלכם? אני מקווה שתבלו את ה"סדר" בנעימים למרות שבנכם הקטן לא יוכל לחנוג עינכם.

18.4.73

לחנה'לה החמודה רוב שלומות! מאחר וכנראה מחר (זה עוד לא ברור) נרד לשמור בטיני, אני מנצל את הדקות הספורות שלרשותי וכותב אליך.

בסך הכל היה נעים לקבל מכתב מ"מוסדניקית", לו רק היה מגיע מכתב כזה, כמוכן.

... מה שלומך את ילדונת? מה שלום הברך שעושה לך צרות משכבר הימים? ומה חדש עם ידדי, חדר-דקים של בית-הספר? מה קורה אצלד בשטח האקד-טיבי (ספורט), והפאסיבי (לימודים)? אני מקווה שאת שומרת על קשר כמה שיותר חדוק עם "הזקנים" שלי. הם צריכים את זה.

בקשר אלי, עבדך הנאמן, מנסים למשך על הצד הטוב ביותר, ולשתוק.

את הסירונות גמרנו, למעשה, אך נותרו לנו עוד כל מיני זברבילים ובבלת"ים למיניהם. היום היה יום שלם של "אות הספורט", וכמוכן שבסיכום לא ביישתי את הפרימה. היחס מצד המפקדים משתפר ונעשה חפשי יותר.

8/11/73